

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BdI Regele Ferdinand No. 5.

A R A D.

Redacția pentru Banat: TIMIȘOARA,
Hotel „Ferdinand” camerele Nr. 21 și 22

DIRECTOR:

CONST. I. ȘTEFĂNESCU

Ecoul

Apare zilnic la ora 8 după amiază!

Note zilnice

Prin urmare nu-i iluzie. Conflictul jugoslav-unguresc s'a sfârșit într'adevăr. Și încă în mod strălucit. Societatea Națiunilor a dat dovadă că existența ei e legitimă. A bătut un record. De unde toată lumea credea că această chestiune va dura săptămâni și că nici atunci nu se va putea ajunge la o conciliere, iată că cel mai înalt for internațional a rezolvat-o în „doi timpi și trei mișcări”. E un mare merit.

Al cui?
Al tuturor. D. Eden s'a demorțit din caracteristicul mersism flegmatic, englezesc pur sânge și a arătat un interes demn de această cauză, prestând, chiar, o muncă efectivă, înțeleaptă.

D. Laval a avut mare parte. Mai întâi că ideea d-sale a fost în perfectă concordanță cu toate principiile păcii, umanismului și ale dreptății.

Din înfrățirea d-lui Laval cu ideea păcii, a bunei înțelegeri, din truda întreagă pe care și-a dat-o pentru realizarea ei se vede că acest om, liu standard al țării sale, face parte dintr'o rasă nobilă, este pe punctul de evoluție pe care ar trebui să fie întreaga omenire.

„Trebuie să mergem spre virtualizarea hotarelor!” a spus d. Laval. N'a înțeles numai hotarele fizice, hotarele teritoriale, ci mai ales hotarele sufletești care ne despart. Omenirea este o singură masă spirituală. Egoismul material a sciziparizat-o, a lărmășit-o și odată cu ea, și puterea de rezistență de evoluție. Ceeace s'ar putea face printr'o opintire generală, se face pe rând. Ce drege unul, altul atrică. Așa, nu vom ajunge nici odată la nici un fel de perfecțiune. Perfecțiunea presupune înainte de toate unitate...

D. Titulescu? Presa mondială vorbește despre aportul d-sale în rezolvarea arzătoarei chestiuni a cărei desbatere s'a terminat, tocmai prin discursul d-sale, atât de strălucit. Și d-sa a fost acela care lovind cuiful la cap, a făcut prima opintire pentru realizarea dezideratului spiritualizării preconizat de înțeleptul său coleg. El a fost acela care a sfărâmat o cătușă a păcii, el a aruncat în mare explozibil care o periclita de aproape, el a desființat revizionismul maghiar, pentru a promova ideea păcii după care suspină întregul glob terestru, a păcii sub liniștea globeră omenirea să pășească îndrăzneț spre ținta ei supremă din infinit, spre cunoaștere, spre o cunoaștere cât mai desăvârșită.

Ceilalți? Au înțeles cu toții că trebuie să fie îngăduitori, să-și ase nervii acasă și să privească mai mult spre viitor decât spre trecut. D-nii Beneș și Jeltici au stăruit ca dreptatea dreptate să fie dar și pacea să fie pace.

Reprezentantul Ungariei... ce era să facă? A fost târât și el spre pace. Cu toate că a fost morocănos și crăcănat și cu toate că presa lui spune că... a făcut concesii.

Nu ne interesează. Spună ce vrea.

Ceeace știm e că de ocamdată — și sperăm, pentru mult timp — pacea e asigurată. Datoria care-i mai rămâne Ungariei de îndeplinit, va trebui s'o îndeplinească. De altfel a trecut prin prea multe ca să mai aibă curajul să facă năzbătii.

De-acum înainte dar, uniți-vă cu toți 'n cuget și 'n simțiri, în muncă și 'n dragoste și duceți-ne pe noi cei ce privim cu nădejde la voi, spre o fericire pe care o merităm. Prea mult ne-am sbuciumat pentru ca să n'o merităm...

Senne de toamnă lungă

Cerul e senin. Aerul, cald și înecător ca într'un frumos început de Septembrie. Doar scheletele gândiilor ne ale copacilor ne spun că am ieșit din vară. Și suntem la jumătatea lui Decembrie. Aproape de Crăciun. Patinearii nu știu, să fie trîști sau să se bucură cu ceilalți. Prăvăliile încărcate cu articole de iarnă își imbie marfa, dar nu prea fac de-ver. Unii curagioși — sau săraci — se mai plimbă în pardesiu.

E încă toamnă. Ne-o spune nu numai natura. Ne-o spun atâtea sinucideri și numai tineri. Tineri mai ales. La Iași, la București, la Cernăuți, la Chișinău. În toate centrele universitare se înregistrează sinucideri de tineri studenți.

Ce le-o fi îndemnând?

Dragostea? Dar cine mai crede azi în dragoste? Și ultimul Romeo a vrut să dispară din lumea celor ce nu l-au înțeles. Șiți, sublocotenentul arădan care s'a împușcat la Cluj. Nu, nu mai există dragoste. Alte motive trebuie să le îndemne pe tinerele studențe la abandonarea bucuriilor pe cari le poate da viața.

O studentă dela Iași seria într'un bilet lăsat în urma ei, că n'a avut bani de examene și cum nu avea de unde să împrumute și nici curajul să înfrunte viața, nici nădejdea de-a se putea descurca mai târziu... s'a sinucis.

În zilele trecute citeam că în Iași există un club al rotariștilor cari — după spusele președintelui — au drept țel, ajutorarea aproapelui în orice mod și'n orice moment. Cel puțin, așa spunea d. președinte.

Dar oare unde caută membrii rotariști subiecte de filantropie? Cum își înțeleg ei menirea? Dar atâtea societăți de binefacere, masculine și feminine?

În secolul acesta al omogenității spirituale se poate ca o studentă, două, zece, să se sinucidă din cauza mizeriei. Și căli alți necunoscuți recurg la acest mijloc de evadare din mijlocul unei lumi pe care nu-i posibil s'o biruiască...

Nimeni nu se întreabă ce-i de făcut...

Mințile luminate chemate a sancționa drama dela Marsilia, au stabilit cu precizie matematică amestecul și complexa vinovăție a Ungariei.

Bălbăitele argumente platonice și negări succesive ale lui Eckhardt au fost punct cu punct sfărâmate de logica de fier a d-lui Nicolae Titulescu, eminentul nostru ministru de Externe.

Unanimitatea consiliului — inclusiv Ungaria — a recunoscut nelemeinicia paleativelor invocate de „onorabilul” delegat al Ungariei — conchizând la abolirea terorismului printr'o convenție care se va încheia ulterior. Iar Ungaria a promis că va sancționa pe cei vinovați...

A promis! Mulțumim de promisiune, dar nu credem. Pentru că „onoarea națională” a Ungariei a fost prea des terfelită chiar de cei chemați să o apere, ca să mai putem crede în angajamentele pe cari le ia astăzi.

Pedepse? Dar ar trebui să fie pedepsiți toți funcționarii statului vecin, începând cu regentul Horthy și terminând cu kisbirăul dela Jankapuszta. Pentru că pregătirea crimei dela Marsilia, s'a făcut cu consimțământul tacit al integralui aparat administrativ ungar. Dacă, după cum sus-

ține Eckhardt, autoritățile n'au sprijinit efectiv școala asasinatelor, totuși, numai faptul că au știut aceasta, este dovadă de complicitate.

Pedepse? Iluzii deșarte. Prințul Windischgratz n'a fost oare pedepsit la 5 ani închisoare pentru falsificare de franci francezi? Și imediat după condamnarea lui, nu s'a votat o amnistie? Remarcați: nu decret de grațiere care e în uz pentru borfași și falșificatori, ci amnistie, culpa lui fiind considerată de natură politică. Oare Kanya n'a fost amestecat în aceeași falsificare și astăzi nu e ministru de externe?

Și totuși precedentele nu ne îndreptățesc să credem că acum, Ungaria nu va căuta să-și salveze „onoarea națională”. Va pedepsi și încă aspru. Poate cu moartea. Dar pe cine? Pe ministrul de interne, sau pe șeful siguranței statului, ori pe conducătorul serviciului de spionaj al armatei maghiare? Nu. Prea sunteți naivi, de credeți. Deși aceștia și nu alții, sunt marii vinovați. Aca-rul Ion Păun trăește și 'n Ungaria. Ca și altădată, tot el va plăti și acum oalele sparte. Dar le va plăti scump de tot, căci trebuie spălată „onoarea națională” a Ungariei. Și ce ai murdărit cu sânge, nu poți

spăla decât cu sânge, căci așa cere tradiția, invocată cu atâta patos de Eckhardt la Geneva. Pe noi însă, tradiția ne-a învățat lucruri mai frumoase, mai omenest. N'am împușcat și nici n'am îngropat de viu pe nimeni. Nu ne-am răzbunat deși am fi putut-o face. După unire, în beția visului realizat, am îmbrățișat frățește pe călăii de ieri, i-am adăpostit la sânul nostru de gazdă ospitalieră... Dar barbarismul ascuns în ei cu migală de avar, a eșit încetul cu încetul la suprafață, și astăzi iar ni-s pline orașele cu vorbă și faptă ungrească, în pofida noastră care lenevim... Lenevim mereu, fără să manifestăm interes față de mișcările lente ale maghiarismului care nu doar mci și pregătește — crede el drumul pentru ziua de mâine.

Ziua de mâine însă va fi altfel. Dacă noi nu avem tradiție și prin urmare facem propagandă — după cum afirmă șvabul delegat al Ungariei la Geneva — atunci propaganda noastră de mâine, va fi cutropitoare.

Susținută de energia unei generații care a luptat pentru drepturile ei, propaganda noastră de mâine, va arăta lumii întregi spăla de civilizație dobândită de venetici, în Europa... Vladimir Barbu

Tot despre șantajul încercat de baronul Nandor Urmânczi

Și cu prilejul publicării (în „Ecoul” de Miercuri 12 l. c.) a memoriului înaintat Societății Națiunilor de către faimosul căldu dela Beis, baronul Nandor Urmânczi s'a putut reliefa cu prisosință atât exasperarea în care se află Ungaria din cauza eșecurilor suferite pe toată linia, precum și armele neleale de luptă ale magnaților.

Pacea Europei nu este și nu va fi în siguranță până când poporul ungar nu va alunga pe acești profitorii ai mizeriei lui cari, după cum reese din pamfletul lui Nandor Urmânczi, urmăresc numai salvarea latifundiilor existente și recucerirea celor pierdute prin revoluțiile agrare din stutele succesoare.

Baronul Urmânczi demascat chiar de un ungar

Magnatul Nandor Urmânczy este un vechiu client al presei românești. Publicistul dr. Aurel Gociman, dela Cluj, i-a consacrat chiar o broșură, prezentându-ni-l, așa cum este în realitate, un canibal.

Nu este cazul să reedităm acum rechizitoriul pe care confratele nostru i l-a făcut în broșură, care ne istorisește lucruri într'adevăr groaznice. Este suficient pentru a demonstra gravitatea lor, să reproducem următorul pasagi, extras din articolul d-

lui Ladislau Fényes, cunoscutul conferențiar, publicat în ziarul „Népszava” din 31 Ianuarie 1930.

„...În ceea ce privește pretențiile excesive ale armatei române, îmi permit să aduc aminte baronului Nandor Urmânczy cazul dela Akozfalva (Beis). Acolo, unele detașamente ale diviziei secuilor, sub comanda d-sale, au atacat pe soldații români.

După cum îmi reamintesc, procesul-verbal dresat la fața locului a înregistrat mai mult ca o sută de morți.

Baronul Urmânczy, care a condus bătălia, din castelul său (despre care a afirmat că ar fi fost distrus în 1916 de români. Not. aut.), adăpost sigur, a dat ordin secuilor ca să strângă cadavrele și să le dea foc. Secuii au executat ordinul, iar românii au fotografiat rugul fumegând. Fotografiile au fost transmise Consiliului Militar Suprem al puterilor aliate. Ele infățisau fețe schimonosite și brațe întinse spre cer, dovedind că, chiar și răniții au fost puși de vii pe foc. Interpelat de comisia interaliată, l-am citat pe baronul Urmânczy, de urgență, la Budapesta, spre a-mi da explicațiuni. D-sa, însă, a refuzat să se prezinte și mi-a trimis doar un raport scris, prin care căuta să mă convingă, că d-sa a dat ordin ca numai morții să fie arși, deci, nu răspunde pentru că ordinul său a fost greșit înțeles și executat...”

(Continuarea în pag. IV).

Alexandru Olteanu

Cărți, reviste, ziare

Technica procesului verbal

Cu legile speciale și jurisprudența la zi, de d-nii Demetru Niculescu și Mihai Popovici, judecători de instrucție depe lângă Tribunalul Bihor

O nouă lucrare de drept apărută în publicistica noastră juridică, constituie în totdeauna semnul imbușurător, că în lumea noastră juridică se muncește cu răvnă și competență, tinzându-se vădit la îmbogățirea și perfecționarea operelor juridice.

Semnalăm lucrarea: *Technica procesului verbal*.

Escită de curând din teascurile tiparului și datorită d-lor Demetru Niculescu și Mihai Popovici, judecători de instrucție ai Tribunalului Bihor.

Lucrarea harnicilor și distinșilor magistrați umple un gol simțit de mult în literatura noastră juridică, care din punctul de vedere al scopului urmărit de autori prezintă un caracter de originalitate în acest gen, iar din punctul de vedere practic se învederează ca unica în felul ei.

Scrisă într-un stil curgător și viu, ea tratează complet și amplu totodată o materie încă neabordată până astăzi la noi, privind actul cel mai frecvent, cel mai util și cel mai important care se întocmește aproape în toate ocaziunile de acele persoane variate și multiple, cărora legile și regulamentele le dă această competență și privind materia delictelor și contravențiilor fie de drept comun, fie la legile speciale, așa numitul proces verbal, instrument constatator al anumitor infracțiuni prevăzute de legile și regulamentele în vigoare.

Autorii, plecând dela definiția însăși a procesului verbal, au urmărit cu perspicacitate și au cercetat toate legile în ființă, în ceri procesul verbal joacă rolul de constatator al infracțiunii și cari învederează existența lui; au disecat întreaga materie și jurisprudența în legătură cu acest act și au dat frumoase note explicative, arătând mecanis-

mul de cele mai multe ori complicat al procesului verbal, tratând atât din punctul de vedere al persoanelor chemate după legi și regulamente la întocmirea lui, cât și condițiile de formă și de fond ce trebuie să le îndeplinească, pentru ca el să corespundă în totul misiunii sale.

Bogatul material juridic al lucrării ce le-a stat la îndemână, a fost utilizat de tinerii autori cu priceperea și competența necesară, dând lucrării atât unitatea care o străbate dela început și până la sfârșit, cât și sistematizarea cunoștințelor adecvate, cari constituie fundamentul propriu zis al unei lucrări științifice.

Lucrarea prezintă un netăgăduit caracter practic de cea mai mare importanță.

La îndemâna tuturor acelor agenți desemnați de legile și regulamentele în vigoare cu întocmirea proceselor verbale, formează cel mai practic și imediat mijloc de călăuzire a acestora în respectarea completă și riguroasă a cerințelor de formă și de fond impuse și, numai din acest punct de vedere luat, cercetarea ei de cei interesați previne și înlătură pe viitor erorile ce adesea se strecoară la dresarea unui atât de important și util act public.

Structura intimă a lucrării se prezintă perfect armonică și solid încheată.

Expunerea dispozițiilor din legile speciale, cu arătările jurisprudențelor respective cum și notele explicative necesare și succint redactate de autori, fac din lucrarea tinerilor și eminenților magistrați un debut fericit și promițător, cărora le adresăm prin aceste note scurte toate felicitările.

C. Constantinescu,
Președintele S. IV. Tribunalul Bihor

Informațiuni

În atenția cumpărătorilor cu cărți: **Consum**.

Mai nou se poate cumpăra în 6 rate luare, pe preț de bani gata, și la firma: **Atlantica** import de cafea și ceai.

Ministerul de finanțe a luat dispozițiuni ca toate salariile și pensiile să fie plătite înainte de sărbători.

În acest scop ministerul și-a asigurat fondurile necesare și în curând va începe plata în întreaga țară.

Decretul pentru repartitia cotelor convenite ministerelor a fost semnat și publicat în „Monitorul Oficial” de ieri.

D. V. Madgearu, secretarul

general al partidului național-tărănesc a avut ieri la Camera în secția 8-a, o lungă întrevedere cu d. N. N. Săveanu președintele Camerii.

În această întrevedere s'a vorbit despre data când să înceapă discuția afacerii Skoda în sedința publică a Camerii.

A rămas ca d. Săveanu să ia și avizul d-lor G. Tătărescu, președintele consiliului și Dinu Brătianu, șeful partidului liberal în această chestiune.

Este probabil că până mâine se va stabili, de comun acord data când discuțiunea raportului Bentoiu va începe la Camera.

Vizitați magazia lui

Bul. Reg. Ferdinand 11.

unde veți găsi cele mai frumoase lămpi și toate obiectele moderne pentru locuințele Dămneavoastră

Târg mare de Crăciun.

D. Tătărescu felicită pe d. N. Titulescu

Primul ministru, d. G. Tătărescu, a trimis d-lui N. Titulescu, ministru de externe, următoarea telegramă de felicitare în urma succesului său dela Geneva:

„Vă felicit din toată inima

pentru strălucita dvs. manifestare ca și pentru întreaga acțiune pe care ați încununat-o cu cea mai desăvârșită izbândă”.

TĂTĂRESCU

Tribuna liberă*)

CE VREM

Ce vrem? Nici ei nu știu. Ca mai ieri au plecat la drum cu desăgii încărcăți de ponegriri malițioase cerând pe tîpsie capul conducătorilor Asociației. Azi, purtând un amestec de senzații amare și un

ciudat fel de răspândire a vrierilor, pontificii proprietari ai firmei „Spiritul nou”, enunță cu o boală de copilărie, crezul hotărît al dofințelor deplasate din cultul misterios al sufletului pecingenit. După opera recitativă a jignirilor umflate de mișcări turbulente, și, după ce reabilitatea li-a biciuit deșănțările subversive și agitațiile greotoase, teoreticienii fructelor necoapte ale demagogiei deșănțate, formulează doctrina problemelor acțiunilor viitoare. Stângaci în fixarea de argumente doveditoare și exaltați în raționamente nestatornice, procesul frământărilor îi mută dintr-o convingere în alta, ca pe niște calcule mărunte de tejghea. Mai în zilele trecute secta slăbită în nervit consecvenții se înșirase în ofensivă de atac contra conducerii Asociației. Motivul? Nu li-a servit gustul în încesarea restanțelor și improprietății cu 10 ha. Peste noapte? Pulsul vieții se mișcă în alte cenacle de gândire și pe alte plaiuri răpoase. Atunci, în gesturi tenebroase și oculte vărau instituția culturală în presa inerției condamnable ca, ceva mai târziu, incorigibilități figuranți cotidiani să mototolească în gingiile neastâmpărului, ideologia în opoziție cu strigătele disperate din ziua primă a irendentismului profesional.

Schimbători de opinii în fiecare clipă și slujitori la diverse altare împănate cu sfinți descompunători ai solidarității, iată ipostasa întreprinderilor manevrate fără scrupul de burghezii spiritului nou.

Ce admirabilă linie evolutivă se înregistrează pe frontul mișcărilor profesionale, de când s'a coborît în arena monitoarelor scrisul transformat din credință în escrocherie tipărită!

Cum se vede, purtările neofitilor cu puterea unor organice înrudiri de suflet cu cei ce au jurat destrămarea Asociației, iau înfățișarea unor dispoziții atavice pentru toată eflorescența păcatului dela cutezanță în sus, devenind din iubirea de aproapei sughițată ieri, până la

*) Redacția nu-și asumă nici o răspundere pentru cele publicate în această rubrică.

CRISTEA, dir. sc.

Și bietul profesor lupta mai departe cu convingerile sale științifice.

Figura savantului botanic ne vine în gând, când vedem oscilarea spiritului nou de care nu poți fi sigur că-și păstrează convingerea 21 de ceasuri. Ascultați-le planurile cu cari înegresc hârta, cum într-o clipă dărâmă tot ce s'a clădit de decenii, ca peste câteva minute, să devină formulatori de doctrine corecționale.

Și nu ne mirăm de loc, căci, din smânciturile intențiilor și din resurecția mișcărilor ideologice ce se schimbă cu fiecare pas făcut se desprinde rezumatul:

Așa-s convingerile lor: azi cucută mâine pătrunjel.

CRISTEA, dir. sc.

CRISTEA, dir. sc.

CRISTEA, dir. sc.

O descoperire senzațională în comerțul de arme american

Washington. În sedința de astăzi a comisiunii senatoriale de anchetă asupra vânzării de arme, s'a desvâluit un fapt extraordinar și care a provocat o vie emoție în cercurile americane.

S'a dovedit că fabrica de munițiuni „Dupont-Demours” ar fi aranjat cu departamentul războiului american să vândă Japoniei o parte din stocurile de rezervă ale armatei americane.

Faptul a fost descoperit printr-o scrisoare din 1932, extrasă din copierul firmei Dupont-Demours, în care se spunea că departamentul marinei socotește nu numai

permis, dar chiar de dorit ca fabrica americană să vândă material și furnituri militare în Japonia.

Duminecă se va desvela la Sibiu, bustul lui I. G. Duca

București. În ziua de Duminecă, 16 Decembrie se va desvela la Sibiu bustul fostului prim-ministru I. G. Duca. Bustul e opera cunoscutului și talentatului sculptor Oscar Han.

Cetiți și răspândiți

„ECOUL”

Cinematograf

CENTRAL

Programul de azi:

Mizerabili

(Partea II.)

După romanul lui Victor Hugo

HARRY BAUR

Reprezentările

la orele 5, 7.15 și 9.15 seara

Prețuri normale.

SELECT

(Crucea Roșie)

Programul de azi:

Când luminile se aprind

Elissa Landi,

Paul Lukács,

Nils Asther

Reprezentările

la orele 5, 7.15 și 9.15 seara

Taxele de intrare:

Lei 8, 10, 15 și 20, inclusiv timbrul aviației.

CORSO

Programul de azi:

La orele 3, 5, 7 $\frac{1}{2}$, 9 $\frac{1}{2}$

Mizerabili

(Partea I-a.)

După romanul lui

Victor Hugo

HARRY BAUR

Membrii „Consum”-ului au avantajul de a plăti în rate

URANIA

Programul de azi:

la orele 5, 7 $\frac{1}{2}$ și 9 $\frac{1}{2}$.

Regina

Cristina

cu

Greta Garbo

In regia lui

ROUBEN MAMOULIAN.

ELISABETA

(Crucea Roșie)

Programul de azi:

Casa

Durerii

(Mama)

Mac Marsh,

James Dunn,

Sally Eilers

Inceputul 5, 7 $\frac{1}{2}$ și 9 $\frac{1}{2}$.

Dumineca dela ora 3.

Matineu Dumineca la ora 11.

Prețuri populare!

La **Atlantica** import de cafea și ceai Bul. Reg. Maria No. 12. se poate cumpăra cu cărțile **Consum**

Tâmplărie modernă unde se lucrează cele mai noi modele de mobilă, și se fac reparațiuni perfecte. Căutați atelierul

ISRAEL ARAD, Str. Horia No. 3.

Blănuri de tot felul, reparațiuni speciale, bune și eftine la Arad, strada Eminescu No. 1. — Francisc
 în edificiul hotelului „Cornul Vânătorului“

Engelhardt
 blănar

S. O. S.

Primim spre publicare următorul articol:

Nu e vorba de naufragiul unui vapor ci de strigătul de alarmă al unei nenorocite comuni din munti, e semnalul tuturor locuitorilor presărați prin codrii izolați de jară și lăsați în grija sortii.

Din când în când, cu ocazia adunărilor obștești, acești bieți locuitori părăsesc aceste cuiburi cu multă însuflețire și dor de zile mai bune, strigând: jos ungurii, afară cu jidanii! Plecând din nou spre codrii, cu nădejdi mari, comentând cele auzite și ferm convinși, că țara aceea odată și odată va fi pentru ei, că viitorul le strălucește zile mai senine, că vor înceta odată jafurile, tâlhăriile și ticăloșiile rămase moștenire dela fanarioți, că odată se va crăpa drum și bieteii cinste, care mai află adăpost în inimile acestor umili munteni și săteni, că funcțiile, fabricile, industria și comerțul acestei țări vor fi practicate de către patrioți neaoși români și luate din mâinile șerpilor adăpostiți și hrăniți din belșug de Canaanul României, ca la timp să-și vâre dinții otrăviți în trupul neamului.

Toate însă numai iluzii fantastice! Vorba românului: „Vorbe goale, ca să mângâi prostii“. Nici o îmbunătățire. Nimeni trup nu s'a făcut. Din contră jafurile, tâlhăriile în bunurile publice fie legal, fie ilegal dar continue, năpădindu-ne mai cu amar străinii pentru a ne răpi și ultima bogăție. Lucrează în ascuns și fără teamă, ca în satul fără câini.

Ca să dovedesc ceea ce am așternut pe hârtie, că este adevărat, caut a arăta în toată golătețea faptului următor, întâmplat în săptămâna trecută în de Dumnezeu (nu bătuță) păzită comuna Pârnești.

Pârneștenii cu reforma agrară s'au împărțisit de pădure expropriată. Jidanii nemai având păduri de muncit au căutat prin fel de fel de mijloace a se îngrămădi pe aceste bogății și prin tactica lor diavolească ajung la aceste bunuri ca de pomană. Fără a se ținea licitație publică, pe bun public. Pârneștenii săraci înglodăți în datorii prin intermediu vând

pădurea de circa 8 jug. jidanilor Hirschmann și Weisz din Săvârșin pe prețul derizoriu de 40.000 lei. Hirschmann aflase deja anul trecut mentalitatea bieților oameni cumpărând aproape toți nucii din comună pe nimic. Azi în Pârnești abia mai află nuc. De fapt pădurea vândută este nu de 8 jug. ci poate mai bine de 12—13 jug. Valoarea ei minimă este de 80—100.000 lei cu atât mai vârtos, deoarece este în imediata apropiere a liniei industriale. Pădurea este esență gorun, fag și carpen. Estimația este următoarea: Trunchi gorun 150 m. cubici, a 300 lei egal 45 mii. Fag, carpen trunchi 80 m. cubici a 150 lei, egal 12.000 lei. Lemn de foc stâneni 5—600 m. steri a 100 lei egal 60.000 lei. Deci acest bun în valoare de 117.000 minimum a fost răpit de acești venetici perciuiați cu 40.000 lei. Ori statul an de an va face reforme agrare? Nu cu scopul, pentru locuitori s'a dat aceasta pădure ci pentru Hirschmann Weisz?

Unde sunt autoritățile în drept? Acest bun s'a lăsat a fi măsurat de un brigadier? Autoritățile competente au întărit acest contract? Până când se va mai tolera aceste jafuri? S'au poate autoritățile nu au cunoștință? Permisul — întrebare că-l au? — de exploatare l-au câștigat acești cetățeni dela Vernica? Autoritățile competente au cunoștință de acest jaf în bunul unei comune prăpădită de săracă. Cât comision s'a luat? Nu cred să se fi mulțumit numai cu un prânz de mâncare, ca bieții consilieri din Pârnești.

Mă întorc cu toată încrederea, către toți aceia, cari în aceste vremuri grele mai simțesc românește — vreau să se formeze o opinie publică, făcându-se o anchetă conștiințioasă — nu a la „Skoda“ — și toți aflați ticăloși și spertari să fie dați areopagului, pentru a-și lua răsplata cuvenită! Iar jidanii trimiși în Ungaria. Nu acuz pe nimeni, ci cer desperat văzând ceea ce se petrece prin comunele din codrii, ultimul S. O. S.

Lupești, la 10 Decembrie.

Ioan Tomuția
 învățător-preot.

Magistralul discurs al d-lui Titulescu

II.

Ungaria trebuia să supravegheze

A cincea denegațiune. S'a vorbit în cererea jugoslavă de contractul pe care emigranții jugoslavi l'ar fi avut în prepararea acțiunilor teroriste, cu autoritățile civile și militare ungare. Ungaria răspunde, citez: „Protestez în modul cel mai formal contra afirmațiunilor guvernului jugoslav prin care se impută unor personalități oficiale ungare și unor ofițeri din armata ungară vreun rol sau chiar vreo intenție oarecare, cari ar putea să-i facă răspunzători moralmente sau în fapt, fie de prepararea atentatului, fie de vreo acțiune teroristă“.

Să credem pe onorabilul delegat al Ungariei. N'a existat contact între emigranții jugoslavi și autoritățile ungare. Dar de data aceasta îndepărtându-mă dela memoriul jugoslav, eu răstorn acuzația și fac autorităților ungare o imputare pentru lipsa de contact cu refugiații și cu teroristii.

Cum? Pe teritoriul unei țări, refugiați ce fac exerciții militare! Pentru ce autoritățile ungare n'au văzut aceasta? Acești refugiați nu arme și explozibile, cari nu sunt de proveniență ungară legală sau de vre-o altă proveniență ungară. Pentru ce autoritățile ungare n'au știut aceasta?

S'au eliberat acestor refugiați pașapoarte în mod ilegal. Pentru ce autoritățile ungare au voit aceasta?

Este atâta indiferență acumulată, o asemenea serie de neglijențe suprapuse, încât în cel mai bun caz ne găsim în fața unei culpe „in omittendo“, neted caracterizată. Denegarea acțiunii în asemenea împrejurări este mărturisirea omisiunii. Tocmai ceea ce Jugoslavia voia să dovedească.

A șasea și ultima denegațiune. E vorba de reproșul privitor la înlesnirile și protecția de cari s'au bucurat criminalii pe teritoriul ungar. În această privință onorabilul delegat al Ungariei se mulțumește să afirme că, oridecâteori guvernul jugoslav a intervenit pe cale diplomatică, guvernul ungar i-a dat satisfacție.

Correspondența diplomatică dintre 1930 și 1934 vorbește dela sine. Și de altfel, este oare posibil să se intervină pentru fiecare act al vieții zilnice? Și onorabilul delegat al Ungariei conchide, citez: „Din toate acestea se poate deduce că dreptul de azil acordat de Ungaria emigranților jugoslavi nu depășiau limitele acestui drept, așa cum este el înțeles în general în toate statele și care constă în a tolera prezența persoanelor cari caută un refugiu contra persecuțiunilor politice“.

De data aceasta, îmi este teamă că onorabilul meu coleg ungar să nu se fi lansat într-o imprudentă. Am trăit zece ani în Marea Britanie și sunt atât de des în Elveția, încât consider această țară ca o a doua patrie. Crede oare în mod sincer onorabilul delegat al Ungariei că vreo dată în istoria Marii Britanii sau în aceea a Elveției dreptul de azil a fost extins dela oameni la arme și dela arme la explozibile? Și crede el sincer că dacă vreo dată s'ar fi dovedit guvernului britanic sau guvernului elvețian că din vina unor anumite autorități locale s'ar fi putut întâmpla un astfel de lucru, onoarea britanică sau onoarea helvețică — pentru că vă place să vorbiți despre

onoarea națională — s'ar fi mulțumit să răspunde: „It is not made in England“, sau în traducere: Marfa nu este britanică sau elvețiană, — deci chestiunea este închisă?

Rostul convenției ungaro-jugoslave

Nu vreau să insist. Și pentru că nu vreau să spun mai mult asupra acestei de-a șasea și ultime denegațiuni ungare, sper că spiritul meu de conciliere va fi apreciat.

Nu pot trece sub tăcere afirmația care s'a făcut aici și după care dovezile jugoslave n'ar fi pertinente decât dacă ele s'ar repeta la o epocă posterioară lunii Iulie 1934, dată la care un acord a fost încheiat între Ungaria și Jugoslavia pentru lichidarea nemulțumirilor precedente.

Dacă în urma acordului dela 21 Iulie 1934 chestiunea refugiaților nu s'ar mai fi pus, recunosc că Jugoslavia ar putea să nu mai vorbească de învinuire ce s'ar referi la o perioadă precedentă, pentru că ar fi fost lichidate prin convenție.

Dar când posterior acestei convenții terorismul jugoslavilor refugiați în Ungaria capătă amploarea pe care o cunoaștem, pentru a culmina în tragedia dela Marsilia, convenția din Iulie 1934 nu mai poate îndeplini funcțiunea de zid despărțitor.

Intr'adevăr, din două una: Sau ineficacitatea ei dovedește că s'a pus o semnătură inutilă, sau această ineficacitate dovedește că starea de lucruri creată de toleranța anterioară lunii Iulie 1931 era atât de gravă, încât o convenție nu mai era un remediu. Acest fapt însuși ar constitui o circumstanță agravantă.

Nedorind a învenina dezbateră, nu vreau să insist pentru moment asupra acestei chestiuni. Dar această separare în două perioade prezintă pentru mine un interes din cele mai vii și din alt punct de vedere. Ea îmi explică o atitudine a guvernului ungar din 1932 care pentru mine era inexplicabilă. Dar din moment ce Ungaria cere să se discute acuzațiile jugoslave numai dela Iunie 1934 încoa, încep să înțeleg.

Proponerile românești pentru reprimarea terorismului internațional

Voiu pune consiliul la curent cu faptele.

Suntem cu toții de acord că în afară de satisfacția legitimă ce trebuie acordată Jugoslaviei, sarcina consiliului este și de ordin mai general și din acest punct de vedere, pregătind între altele o convenție internațională contra terorismului, el își va îndeplini datoria spre cel mai mare folos al păcii.

Crede că consiliul va afla cu interes că guvernul român, precursor în mai multe domenii de soluții destinate a garanta în mod eficace pacea, a cerut încă din 1932 încheierea unei asemenea convenții.

Intr'adevăr, guvernul român a prezentat conferinței de dezarmare — și anume comitetului pentru dezarmarea morală — o serie de propuneri printre cari aceea de a se reprimă de către fiecare stat prepararea și executarea pe teritoriul său a actelor îndreptate contra siguranței statelor străine.

Comitetul pentru dezarmarea morală a desemnat o comisiune de ju-

riști care a prezentat la 12 Iulie 1933 (doc. conf. D. C. G. 142) o serie de texte privitoare la propunerea delegației române (conf. D. C. D. M. 29).

Citez două din ele:
 Art. 2. Inaltele părți contractante se angajează să ia măsurile legislative susceptibile să reprime: 1) pregătirea și executarea pe teritoriul acestui stat a actelor îndreptate contra siguranței unei puteri străine.

Art. 3. Inaltele părți contractante se angajează de asemenea: 1) Să împiedice activitatea organizațiilor care s'ar face vinovate de unul din actele prevăzute la art. 2 și de a le aplica tratamentul organizațiilor având un scop ilicit în sensul legislației interne.

Semnificația refuzului Ungariei

Ce s'a petrecut însă în fața comitetului pentru dezarmarea morală?

Pe când toate delegațiile au fost de acord să se ia încă de pe atunci dispoziții cu privire la dezarmarea morală, de a se asigura cu același titlu ca și dispozițiile privitoare la dezarmarea materială, în cuprinsul taxelor definitive ce vor fi adoptate de către conferință, delegația ungară a refuzat să subscrie la oricare angajament juridic în această materie, ceea ce dovedește că n'a voit să asume responsabilități în cazul violării stipulațiunilor privitoare la dezarmarea morală. Delegația ungară a făcut la începutul lucrărilor comitetului pentru dezarmarea morală o rezervă generală, care a fost reînviată în Iulie 1933 de generalul Tzancos.

În ședința dela 17 Noembrie 1933 a comitetului pentru dezarmarea morală, d. Szent Istvany, referindu-se la rezerva formulată în Iulie 1933 de Tzancos, a citit în numele Ungariei o lungă declarație, din care extrag următorul pasagiu:

„Delegațiunea noastră a fost totdeauna de părere că dezarmarea morală nu poate fi obținută prin forță, ci numai prin angajamente morale. De aceea rămânem ferm convinși că angajamentele ce ar urma să fie acceptate de către state, în această materie, nu se pretează la o formulă strict juridică, și nici nu vor fi supuse aprecierii unei instanțe judiciare oarecare“.

Pentru toate aceste motive, cred de a mea datorie, de a reînvi, la rândul meu, rezerva prezentată, încă dela începutul lucrărilor comitetului, de către delegatul ungar, privitoare la forma finală pe care a trebuit s'o ia dispozițiunea relativă la dezarmarea morală.

Azi, onorabilul delegat al Ungariei nu se mai opune încheierii unei convenții internaționale în contra terorismului. Nu mai rămâne decât a conveni ca odiosul atentat dela Marsilia, situându-se la o dată posterioară acordului ungaro-jugoslav, din luna Iulie 1934, datorim acestei date prețioase sprijinul pe care guvernul ungar este gata să ni-l acorde acum la opera constructivă a Societății Națiunilor.

(Continuarea în numărul viitor).

Inchiderea sesiunii extraordinare a Societății Națiunilor

Geneva. Consiliul Societății Națiunilor a ținut Marti ultima ședință publică, înaintea de închiderea sesiunii.

Intr'o ședință privată s'a decis că la 12 Ianuarie să se deschidă viitoarea sesiune, apoi s'a ratificat numirea d-lui Rosenberg consilier la ambasada sovietică din Paris ca subsecretar adjunct la Societatea Națiunilor, urmând ședința publică. Con-

siliul a luat act că Anglia, Italia, Olanda și Suedia au acceptat să participe la poliția internațională din Sarre.

Dupăce Consiliul a acordat guvernului din Paraguay termenul de răspuns pentru soluționarea conflictului din Gran Chaco, la 17 Ianuarie 1935, d. președinte al Consiliului a declarat închisă sesiunea extraordinară.

Pălării, cravate

și toate articolele de modă, cu cele mai reduse prețuri la

Dumitru Manea

vis-a-vis de Prefectura Arad

Procesul fraudelor dela poliția Arad

Audierea martorilor...

Continuându-și depozitia, martorul Marin Bratu arată că era de față când Orgovici a semnat borderoul de 426.396 lei, recunoscând că hârtiile de valoare trecute într'insul sunt ale băncii „Prevederea”. Borderoul a fost semnat și de d. Moga și chestiunea n'a fost discutată în comisiunea mixtă de anchetă, care ar fi primit propunerea casierului de-a justifica prin aceste acte lipsurile din cassa poliției. Semnatarii chitanțelor din borderou sunt solvabili, iar cooperativa „Prevederea” a și început să-și încaseze creanțele.

Referitor la borderoul de 140.317 lei, care cuprinde 112 debitori, martorul declară că acesta a fost întocmit în urma confruntării dintre debitori și casier, înaintea comisiei mixte de anchetă.

Inculpatul Orgovici neagă afirmațiunile martorului, în timp ce d. Marin Bratu precizează modul cum s'a produs recunoașterea lui Orgovici.

Dr. Gherman, cere ca martorul să fie ascultat numai asupra evenimentelor la care a asistat ca martor ocular, iar nu să comenteze rapoartele de expertiză.

Tribunalul trece la procesul verbal dorința apărării, dar nu ține cont de ea, pentru care motiv au loc discuții aprinse între președintele și dr. Gherman.

Martorul arată apoi cum — după separarea scriptelor celor două instituții — banca „Prevederea” a procedat la stabilirea situației fiecărui debitor.

Orgovici, confruntat cu martorul, recunoaște că d. dr. Moga a restituit cooperativei suma de 120 mii lei, dar precizează că banii proveneau din fondurile poliției, iar la 2 Decembrie 1933, d. Moga avea un sold debitor de 196 mii lei.

Martorul M. Bratu declară că banca mai are față de fostul chestor unele pretențiuni directe: polițe, dobânzi, etc.

Dr. Gherman: Își amintește martorul de un avans în valoare de 239 mii lei, ridicat de d. Moga?

Martorul: Nu.

Dr. Gherman: Obieciunea banca să acorde avansuri?

Martorul: Da. Eu însă am interzis acest lucru, deoarece avansurile nu se dădeau în conformitate cu prevederile statutelor.

Dr. Gherman: Știe martorul că la anchetarea cazului Orgovici a prezentat acte justificative în valoare de 230 mii lei, cari însă nu i-au fost luate în considerare?

Martorul: Nu știu. Dacă afirmațiunea corespunde adevărului, atunci trebuie să fi fost trecut la procesul-verbal, dresat atunci.

Dr. Gherman: Cine trebuia să întocmească borderourile?

Martorul: După lege, casierul.

Dr. Orfi: A constatat martorul că în expertiza d-lui Sava Șevici sunt lucruri cari nu corespund realității?

Președintele. În momentul când apărătorul dr. D. Gherman vroia să protesteze, declară că refuză a pune martorului această întrebare.

Președintele întreabă apoi pe d. Bratu, care a făcut ancheta la cooperativă, dacă, după părerea sa, inculpatul Carol Goron a comis fraudă.

Martorul: Numai dacă a lucrat de comun acord cu casierul Orgovici.

Președintele: Putea Goron să-l împiedice pe Orgovici de-a comite sustracțiunea?

Martorul: Nu putea.

Sedința se suspendă pentru un sfert de oră. La deschidere, președintele îl întreabă pe Orgovici dacă chi-

tanțele semnate de d. Moga nu se găseau în cassa de bani.

Inculpatul: Nu.

Președintele: Cum nu, când din procesul verbal dresat la fața locului de d. jude instructor se constată că toate chitanțele d-lui Moga se găseau în cassă?

D. președinte atrage atenția inculpatului că dacă va căuta să îngreuneze debaterile spunând neadevăruri, își va îngreuna situația.

În sală este introdus martorul Carol Dunca, contabilul primăriei, care arată când și cum s'a făcut ordonanțările salariilor.

La intervenția d-lui dr. Gherman, martorul precizează că, începând din anul 1929 s'au ordonat următoarele sume, ridicate de Orgovici: în anul 1929, suma de 3 milioane 122.100 lei; în 1930, suma de 2.386.800 lei; în 1931, suma de 1.310.050 lei, plus o sumă de 120 mii lei, provenită dintr'un credit extraordinar; în anul 1933/34, suma de 2.270.570 lei.

Sedința se suspendă până la ora 4 după amiazi.

Sedința de după amiazi

Primul martor e d. Iosif

Ziua treia a procesului

Sedința se deschide la ora 9 dimineata.

Martorul Emil Cerkez, este audiat în continuare. Declară că s'au mai găsit două bonuri de 150 mii și 250 mii lei, pentru acoperirea cărora nu există nici un act justificativ.

Orgovici nu recunoaște suma de 60 mii lei pe care a dat-o lui Carol Goron. Recunoaște însă un borderou de 282 mii lei și contestă — în parte — rapoartele de expertiză. În continuare, declară că nu i s'a luat în considerare — cu ocazia anchetei — justificarea sumei de 27 mii lei, pe care a cheltuit-o pentru interesele chesturei, precum nici cea a sumelor de: 25.000 lei, dați drept avans gardienilor și funcționarilor pe luna Decembrie 1931; 2800 lei dați pentru vopsirea automobilului chesturii; 2000 plăți Administrației financiare în contul chesturii; 12.500 lei dați comisariatului Văleanu pentru o deplasare la București în interesul personalului și 63.000 lei pentru diferite materiale.

Comisarii Cerkez și Hui, declară că banii dați lui Vă-

Halmos, casierul primăriei. Declară că în mai multe rânduri Orgovici i-a prezentat niște bonuri de ale d-lui dr. Moga, cerând ordonarea diferitelor sume, în interesul serviciului, sume cari apoi au fost retrase din salariul d-lui Moga.

Au mai fost audiați martorii: Tudor Ancatei, M. Wurzel, Teodor Hara, Ion Popovici, Ion Halic și Petre Bulzan.

Martorul Marin Stana declară că Orgovici a făcut rețineri din salariile funcționarilor și în loc de a plăti diferiți furnizori, a sustras banii.

D. Iancu Traian, directorul poliției, declară că d-sa a fost nevoit a-și da demisia din consiliul de administrație al băncii, văzând neregulile cari se făceau acolo.

Martorul Cerkez, depune borderourile în cari s'au introdus anumite sume, de câte două ori.

Expertul Sava Șevici, declară că Orgovici n'a avut lipsă în casă.

Sedința se ridică, urmând ca Joi dimineata să se procedeze la confruntarea d-lor Bratu și Șevici.

leanu n'au fost luați din casa chesturei, ci se făceau, lunar, rețineri din salariile personalului.

Martorul Emil Cerkez, membru în comisia de verificare, este confruntat cu expertul Sava Șevici și cu Marin Bratu, stabilindu-se că cooperativa avea un capital social de 1.788.000 lei iar nu 78 mii cum pretindea expertul Șevici.

Inculpatul Orgovici cere să fie descărcat de suma de 130 mii lei, dar nu produce dovezi.

Dr. D. Gherman cere să se anexeze la dosarul cauzei, și unele registre cu piese justificative.

Dr. Pop, cere audierea unor martori, pentru a se dovedi că nu inculpatul Carol Goron a făcut borderourile în cari s'au trecut poziții false.

Tribunalul respinge procedura probatorie.

Dr. Gherman, cere suspendarea procesului pentru a-și putea strânge datele necesare pledoariei.

Tribunalul suspendă sedința până la ora 3 după amiazi.

Presa maghiară și rezoluția Societății Națiunilor asupra diferendului jugoslavo-ungar

Budapesta. — Agenția telegrafică ungară, transmite că presa maghiară, în unanimitate salută cu satisfacție și bucurie soluția, dată de Consiliul Societății Națiunilor diferendului dintre Jugoslavia și Ungaria. Aceasta cu atât mai mult, cu cât grație sincerei dorințe de pace manifestată de membrii consiliului și datorită atitudinii chibzuite a Ungariei, gata la sacrificii în interesul păcii

s'a izbutit să se înlăture o mare amenințare a păcii. Ziarul „Budapesti Hirlap” face elogiul liniștii și înțelegerii cu care Consiliul Societății Națiunilor a căutat o soluție, care să nu ofenseze Ungaria și să fie acceptabilă pentru ambele state cu atât mai mult, cu cât grație sincerei fapte a dovedit-o, în atitudinea sa, Ungaria în serviciul păcii.

Tot despre șantajul încercat de baronul Nandor Urmancı

(Urmare din pag. 1-a).

D. Ladislau Fényes a anchetat oribilele crime dela Belis în calitate de comisariat Ardealului în guvernul revoluționar din 1918, deci nu i se poate contesta competența de a ne servi o informație obiectivă și autentică. În urma acestui act incalificabil care trădează o lipsă totală de omenie într'insul, tocmai d. Nandor Urmancı se erijează în interpret al optanților? Mai are curajul să-și reclame drepturile la Societatea Națiunilor, insultând-o?

A doua inadvertență a baronului Urmancı față de Soc. Națiunilor și față de d. Avenol

Probabil că secretarul Societății Națiunilor a cunoscut însuși magnatul cu care are deaface și a lăsat fără răspuns pamfletul călăului dela Belis. Ignorarea a fost cea mai civilizată răspunsă la o astfel de plângere, — care pare a emana dela un om anormal.

După trei luni de așteptare baronul Nandor Urmancı s'a interesat personal de soarta memoriului și, comunicându-i-se că Societatea Națiunilor nu se poate ocupa cu atacuri necivilizate, a transmis secretarului general următoarea scrisoare:

Către

d. Iosif Avenol, secretar general al Societății Națiunilor

GENEVA

La 10 August am adresat Societății Națiunilor o plângere în cauza mea de optant. Cum trei luni nu am primit

niciun răspuns, m'am interesat personal de soarta ei. După cum sunt informat d. secretar general a hotărât să o pună la dosar.

Credeam că memoriul meu, a fost înțeles de Societatea Națiunilor din a cărei culpă mi-am pierdut averea. M'am înșelat. Societatea Națiunilor este protectoarea și coautoarea jefuirii țărilor și a particularilor.

Cum nu mai există nici-o cale de atac împotriva hotărârii d-voastre, sunt forțat să suport înfrângerea mea. Constat domnule secretar general că, prin această hotărâre, dvs. chiar și în persoană, ați devenit copartăș la jefuirea mea și vă potriviți minnat cu regimul care de cinci-sprezece ani suportă cu nepăsare jefuirea țărilor și a particularilor.

Budapesta, 20 Noembr. 1933.
ss Urmancı Nandor

Iată maniera optanților unguri de a discuta unele chestiuni în fața forurilor internaționale; iată maniera diplomației ungare, pe care d. Titulescu a evidențiat-o printr'o strălucită logică în Consiliul Societății Națiunilor, cu ocazia discuției asupra asasinatelor dela Marsilia.

Ne întrebăm: mai are Ungaria feudală curajul să apeleze la bunele sentimente ale acestei corporații internaționale, pe care un supus al ei, și încă un baron, și-a permis a o insulta atât de impertinent?

Alexandru Olteanu

Guvernul Goemboes somat să se retragă

Budapesta. — Contrariu tonului majorității presei ungare, d. Rassay, șeful partidului de opoziție liberal, publică în ziarul „Esti Kurier” un articol în care spune că hotărârea dela Geneva a adus o grea lovitură aspirațiilor naționale ale Ungariei și prestigiului internațional al acesteia.

Evenimentele politice ar impune ca actuala situație grea să fie rezolvată de acelaș guvern care a provocat-o. Deoarece însă actualul guvern nu e în stare să facă acest lucru, d. Rassay se întreabă dacă n'ar fi mai nimerit ca el să tragă consecințele.

Colonizarea moșilor

Ministerul agriculturii și domeniilor, a ordonat o anchetă în județele Arad, Bihor, Satu-Mare, Sălaj și Timiș, pentru a constata disponibilitățile de terenuri, aparținând diferitelor instituții de stat, cu scopul de a fi afectate Oficiului Național al Colonizării, spre a coloniza pe moșii din Munții Apuseni.

În urma anchetei făcute de organele acestui departament, s'a constatat că sunt rezerve circa 1000 hectare, imediat disponibile pe care, departamentul agriculturii și domeniilor, prin administrația comercială a Oficiului Național al Colonizării, le va acorda moșilor din Munții Apuseni.

Germania se pregătește să atace Franța și Anglia

Intr'un articol intitulat „Germania pregătește un război”, cunoscutul publicist Wickham Steed spune că Germania pregătește un război, pe care-l va începe fără o declarație de război, prin atacarea cu avioanele a unor importante centre militare și industriale ale Franței. După aceea, avioanele germane vor ataca Londra și tot Sudul Angliei, spre a ter-

mina războiul în timpul cel mai scurt posibil.

Publicistul englez încheie articolul, precizând că planurile statului major german sunt de mult cunoscute de guvernul englez.

„Cetiți ECOUL”